

การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

English Narrative Writing Abilities Development of Grade 11 Students

by Using Learning Together Technique

ชลากอร์ สงวนพิมพ์¹ นุชตะวัน อินธิแสง² อามารีนี วรรณจันทร์³ และ นวพร วรรณทอง^{4*}

Chalarkorn Sanguanpim¹ Nuchtawan Inthisang² Amarinee Wannachan³

and Nawaphorn Wannathong^{4*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ภายใต้แนวการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน จำนวน 6 แผน แบบทดสอบการเขียนเรื่องเล่าก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งเป็นแบบคู่ขนาน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติ t -test แบบตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันมีประสิทธิภาพอยู่ที่ 84.67/80.85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการทดสอบการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 4.15$, $SD = 0.72$)

คำสำคัญ : การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ, เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Article Info: Received 05 August, 2024; Received in revised form 18 April, 2025; Accepted 18 April, 2025

¹ นักศึกษบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อีเมล : chalarkorn@gmail.com

Undergraduate Student in Division of English, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University Email: chalarkorn@gmail.com

² นักศึกษบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อีเมล : margaery1994@gmail.com

Undergraduate Student in Division of English, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University Email: margaery1994@gmail.com

³ นักศึกษบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อีเมล : amarineewan@gmail.com

Undergraduate Student in Division of English, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University Email: amarineewan@gmail.com

⁴ อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อีเมล : nawaphorn.w@snru.ac.th

Lecturer in Division of English Education, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University Email: nawaphorn.w@snru.ac.th

* Corresponding author

Abstract

The purposes of this study were to: 1) investigate the efficiency of the lesson plan of English narrative writing using learning together technique, based on cooperative learning approach with the criterion of 80/80, 2) compare students' pre-test and post-test scores after learning English narrative writing, and 3) explore students' satisfaction after learning using English narrative writing. The participants composed of 30 students, who were studying in Grade 11 at a school under the Secondary Educational Service Area Office Sakon Nakhon, in academic year 2/2023. They were recruited using cluster random sampling. The instruments comprised six lesson plans, which was a parallel pre-test and post-test, and a questionnaire on students' satisfactions towards learning English narrative writing with learning together technique. Statistics used in data analysis included mean (M), standard deviation (SD), and t -test dependent samples. The results revealed that: 1) the scores of the lesson plans efficiency were 84.67/80.85, which achieved the set criteria, 2) students' English narrative writing post-test scores were higher than of the pre-test lessons with statistical significance at .01, and 3) students' satisfactions towards the learning of English narrative writing using the learning together technique, in overall, was at high level ($M = 4.15$, $SD = 0.72$).

Keywords: narrative writing, learning together technique, grade 11 students

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษต้องอาศัยผู้สอนที่มีความเข้าใจความแตกต่างทางภาษาวัฒนธรรม และสังคมของภาษาอังกฤษกับภาษาที่หนึ่ง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจในบริบทของภาษา พัฒนาความสามารถในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน พัฒนาความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษา และส่งเสริมทักษะการสื่อสารทั้งสองภาษาได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มุ่งสร้างให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถสื่อสารกับประชาคมโลกได้ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษพบว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน และมีโครงสร้างที่ต้องพึงระวังสำหรับการสื่อสาร นักเรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นตอนในการเขียน หลักไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และต้องรู้เทคนิคเพื่อให้เข้าใจวิธีการเขียนที่เหมาะสม (Dragomir & Niculescu, 2020) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ทั้งในการเรียนและการประกอบวิชาชีพในอนาคต (Hannay & Mackenzie, 2017)

ในขณะฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน ปีการศึกษา 2565 คณะผู้วิจัยได้สังเกตและสอบถามครูประจำรายวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบกับศึกษาข้อมูลรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดสกลนคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนในปีการศึกษา 2564 อยู่ที่ร้อยละ 76.22 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 82 (โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา, 2564) นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนส่วน

ใหญ่ขาดความมั่นใจและมีความกดดันเมื่อได้รับมอบหมายงานเขียนให้ทำเพียงลำพัง ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองได้อย่างเต็มที่ นักเรียนส่วนใหญ่ยังคงเผชิญกับความยากลำบากในการพัฒนาทักษะการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเรื่องเล่า (narrative writing) ซึ่งเป็นการเขียนที่ต้องอาศัยทั้งความเข้าใจด้านโครงสร้าง และหลักไวยากรณ์ที่เหมาะสมตามองค์ประกอบของการเขียนเรื่องเล่า

การเขียนเรื่องเล่ามีความสำคัญต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จากการศึกษาลักษณะของโครงเรื่องช่วยให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบของปัญหาและแนวทางแก้ไขของตัวละครที่ปรากฏในเรื่องเล่าส่งผลให้นักเรียนตระหนักถึงปัญหาในชีวิตจริงและสามารถปรับตัวในสถานการณ์ที่ซับซ้อนในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การเขียนเรื่องเล่ายังส่งเสริมให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง เช่น สาเหตุของปัญหา กระบวนการแก้ไข ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดเชิงตรรกะและการวางแผน ซึ่งองค์ประกอบของการเขียนเรื่องเล่าแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ โครงเรื่อง มุมมอง ตัวละคร และฉาก อธิบายเพิ่มเติม ได้แก่ 1) โครงเรื่อง (plot) ประกอบไปด้วย (1) รายละเอียดของเนื้อเรื่อง (exposition) (2) เหตุการณ์ที่นำไปสู่จุดสูงสุดของเนื้อเรื่อง (rising action) (3) เหตุการณ์สำคัญที่สุดของเนื้อเรื่อง (climax) และ (4) จุดจบของเนื้อเรื่อง (falling action) 2) มุมมอง (point of view) แบ่งออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ (1) การเล่าผ่านตัวละครโดยตรง (first person) (2) การเล่าผ่านมุมมองของตัวละครที่เป็นผู้สังเกตการณ์ (third person) และ (3) การเล่าผ่านมุมมองพระเจ้า (distance) 3) ตัวละคร (characters) คือ ผู้ดำเนินเหตุการณ์ มีองค์ประกอบในการสร้างตัวละคร ได้แก่ (1) สร้างตัวละครจากความเป็นจริง (the rise of real-world character) ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว (2) สร้างความปรารถนาของตัวละคร (desire) ทำให้ตัวละครมีแรงจูงใจในการดำเนินเรื่องราว (3) กำหนดบุคลิกของตัวละคร (character type determination) เป็นการบ่งบอกอุปนิสัยของตัวละคร (4) กำหนดรูปร่างหน้าตาของตัวละคร (physical appearance) ทำให้ผู้อ่านจินตนาการถึงรูปร่างหน้าตาของตัวละครได้ชัดเจน (5) สร้างตัวละครให้มีเอกลักษณ์ (identity determination) ทำให้ผู้อ่านจดจำเอกลักษณ์ของตัวละคร (6) กำหนดสถานภาพทางสังคม (status indicators) ระบุหน้าที่ของตัวละครในสังคม (7) ทำให้ตัวละครมีบทพูดที่น่าจดจำ (speech) เพื่อสะท้อนความคิดหรือตัวตนของตัวละคร และ 4) ฉาก (setting) คือ สถานการณ์ที่เรื่องราวเกิดขึ้น ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับโครงเรื่อง (Hart, 2011)

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับกรอบแนวคิดหรือวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาการเขียนเรื่องเล่าของผู้เรียน พบว่า หลักการเขียนเรื่องเล่าแบ่งออกเป็น 4 วิธี ได้แก่ 1) การสร้างปมให้ตัวละคร เพื่อกระตุ้นความสนใจจากผู้อ่าน 2) การเปิดเรื่องด้วยความเปลี่ยนแปลง ผู้อ่านจะให้ความสนใจในการเปลี่ยนแปลงของตัวละคร 3) การสร้างปมปัญหาในเรื่อง โดยมีอุปสรรคมาขัดขวางความสำเร็จของตัวละคร และ 4) การเลือกใช้หลักไวยากรณ์ที่เหมาะสม ซึ่งหลักการดังกล่าว ผู้เรียนต้องมีความคิด จินตนาการ และความรู้ด้านไวยากรณ์ประกอบกัน (Storr, 2019) ในกระบวนการสอนการเขียนบันเทิงคดีประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวางแผนและพัฒนาแนวคิด (planning and ideation) นักเรียนกำหนดแนวทางเรื่องเล่าของตนเองผ่านการใช้แผนผังความคิด 2) กำหนดโครงเรื่อง (story structuring) นักเรียนสร้างโครงเรื่องเพื่อให้เรื่องราวมีความสมเหตุสมผลและน่าสนใจ 3) การเขียนร่างแรก (drafting) นักเรียนเขียนร่างแรกของเรื่องโดยเน้นที่การถ่ายทอดแนวคิดหลักโดยไม่ต้องกังวลกับความถูกต้องของไวยากรณ์มากเกินไป 4) การปรับแก้และ

พัฒนาเนื้อหา (revising and editing) นักเรียนทบทวน ปรับปรุง แก้ไขโดยเน้นความต่อเนื่องของเนื้อเรื่อง การพัฒนาตัวละคร และการใช้ภาษาที่เหมาะสม 5) การนำเสนอและสะท้อนผลงาน (publishing and reflection) นักเรียนแบ่งปันเรื่องเล่าของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้น และรับข้อเสนอแนะจากครูและเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน และสร้างความมั่นใจในการนำเสนอผลงาน (Burroway et al., 2019)

การศึกษาเกี่ยวกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในช่วงที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังใช้วิธีการสอนแบบการแปลภาษา ส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย และยังคงเน้นการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงยังขาดความรู้ในการเขียนเรื่องเล่า ทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ไม่คิดหรือจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ เนื่องจากการเขียนเป็นเรื่องยาก (นิตยร์ดี สารจันทร์ และ พิมพ์ยุพา ประพันธ์, 2561)

คณะผู้วิจัย พบว่า แนวการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการฝึกฝนในการทำงาน มีการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้สร้างแรงจูงใจ สนุกสนาน และเปิดใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ คือการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) ของ Vygotsky ที่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษา เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเรียนรู้ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับข้อเสนอแนะ และสามารถเรียนรู้จากกันและกัน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น (Johnson & Johnson, 2014) นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือยังช่วยส่งเสริมการพึ่งพาซึ่งกันและกันเชิงบวก (positive interdependence) โดยที่นักเรียนแต่ละคนมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม ความรับผิดชอบส่วนบุคคลทำให้นักเรียนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (face-to-face interaction) ช่วยให้เกิดการสนับสนุน และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ที่สามารถนำไปสู่การจินตนาการเรื่องเล่าได้ และนำไปประยุกต์ใช้กับการเขียนภาษาอังกฤษได้หลายรูปแบบ (Slavin, 2015) เนื่องจากการเขียนต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างต่อเนื่อง การทำงานเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนแนวคิดโครงสร้างของงานเขียนและพัฒนาคุณภาพของงานเขียนให้ดีขึ้น (Gillies, 2016)

เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน (learning together technique) เป็นหนึ่งในเทคนิคการสอนภายใต้แนวการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นการทำงานเป็นกลุ่มโดยแต่ละคนมีบทบาทที่ชัดเจน เช่น ผู้ออกแบบโครงเรื่อง ผู้ตรวจสอบความถูกต้อง และผู้นำเสนอ การทำงานในลักษณะนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนอย่างเป็นระบบ ลดความวิตกกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษที่ผิดพลาด และผ่อนคลายมากขึ้น (ทิตินา แคมมณี, 2563; Storch, 2013) มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ครูกับนักเรียนร่วมมือกันทบทวนเนื้อหาเดิม 2) ครูแจกงานเพื่อให้นักเรียนสร้างผลงานด้วยตนเอง นักเรียนต้องช่วยกันทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 3) แต่ละกลุ่มส่งผลงานที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มยอมรับในผลงาน และ 4) ตรวจผลงานแล้วให้คะแนนด้วยครูหรือตนเอง (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2560) จากลักษณะเฉพาะและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน สามารถนำมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกระบวนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม คือ ครูผู้สอนให้นักเรียนจัดกลุ่มและแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงาน ประกอบไปด้วย ผู้ออกแบบ ผู้จัดบันทึก ผู้สืบค้น ผู้ตรวจสอบผลงาน และผู้นำเสนอ 2) ขั้นการสอน คือ ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่าให้

นักเรียนโดยใช้สื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับระดับภาษา นักเรียนต้องจดบันทึกทุกครั้งโดยผู้จัดบันทึกของกลุ่ม นักเรียนต้องตั้งใจฟังครูผู้สอนเพื่อที่จะได้นำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการสร้างผลงาน

3) ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม คือ ครูผู้สอนให้นักเรียนได้เขียนหรือออกแบบประโยค ย่อหน้า เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรื่องเล่าตามโครงสร้างที่ครูผู้สอนกำหนดให้ ซึ่งจะมีการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมโดยผู้สืบค้น สร้างผลงานโดยผู้ออกแบบ และมีการตรวจทานทุกครั้งโดยผู้ตรวจสอบเพื่อความถูกต้องของผลงาน

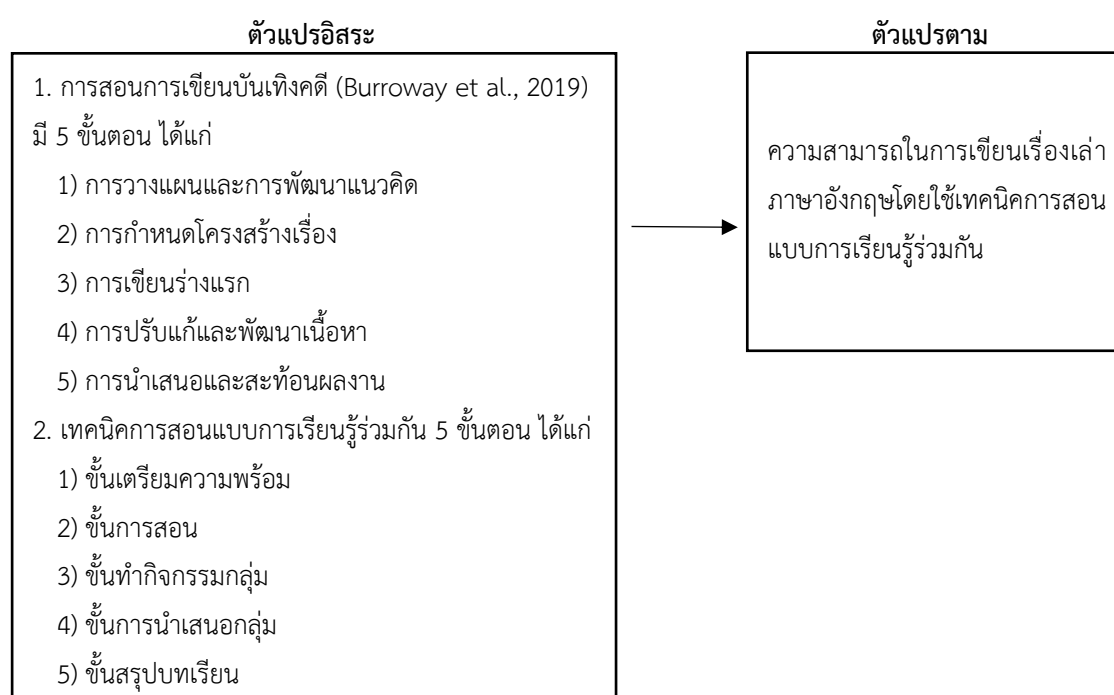
4) ขั้นการนำเสนอกลุ่ม คือ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะนำเสนอผลงานจากขั้นทำกิจกรรมกลุ่มโดยผู้นำเสนอ โดยทุกคนในกลุ่มจะช่วยกันตอบคำถามจากครูเพื่อวัดความเข้าใจในบทเรียน และ

5) ขั้นสรุปบทเรียน คือ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและมอบรางวัลให้แก่กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ดังนั้นกระบวนการสอนที่ใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันสามารถส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้การเขียนมีคุณภาพมากขึ้น ฝึกทักษะการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น คิดวิเคราะห์เป็น ได้ตอบอย่างมีเหตุผล และสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ (บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร, 2561) ผลจากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันส่งเสริมให้ผลการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นกลุ่ม โดยอาศัยการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (วศิม นันทะแสน, 2560; Susanti, 2018)

ความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยนำเสนอแนวคิดในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาทักษะทางสังคม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แบ่งปันความรู้กับเพื่อนร่วมกลุ่ม อีกทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (ภาพ 1)

ภาพ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเรื่องเล่าของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 13 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 490 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนที่เรียนการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบไปด้วย 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนการเรียนรู้เหล่านี้ได้รับการออกแบบเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจองค์ประกอบสำคัญของการเขียนเรื่องเล่า และสามารถสร้างเรื่องเล่าของตนเองได้อย่างเป็นระบบ โดยแต่ละแผนการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 1) past simple tense นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ที่ใช้บรรยายเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ 2) ฉาก (settings) นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีสร้างฉากของเรื่อง การบรรยายสถานที่ เวลา และบรรยากาศ 3) โครงเรื่อง (plot) นักเรียนจะได้เรียนรู้ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องเล่าตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงจุดจบ 4) ตัวละคร (characters) นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีสร้างตัวละครที่มีบุคลิกชัดเจน และพัฒนาให้มีบทบาทสำคัญในเรื่อง 5) มุมมอง (point of view) นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับมุมมองของผู้เล่าเรื่อง และเลือกใช้มุมมองที่เหมาะสม 6) องค์ประกอบในการเขียนเรื่องเล่า (outline) นักเรียนจะได้ฝึกวางแผน จัดลำดับเหตุการณ์ และได้สร้างเรื่องเล่าของตนเองตามโครงสร้างโดยมีการวางแผนลำดับเหตุการณ์ที่ชัดเจน ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และสร้างสรรค์ อีกทั้งยังพัฒนางานเขียนของตนเองผ่านกระบวนการตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะจากครูผู้สอน (ภาพ 2)

ภาพ 2

แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

Lesson plan 6 Time: 50 minutes School: Thatnaraiwittaya School Topic: Outline Teacher: Chalarkorn Sanguanpim Nuchtawan Inthisang Amarinee Wannachan Standard and Indicators: Standard T 1.1 Understanding and ability in interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with reasons. Standard T 1.3 Ability to speak and write about information, concepts and views on various matters. Indicator T 1.1 P 4-6/1 Observe instructions in manuals for various types of work, clarifications, explanations and descriptions heard and read. Indicator T 1.1 P 4-6/4 Identify the main idea, analyse the essence, interpret and express opinions from listening to and reading feature articles and entertainment articles, as well as provide justifications and examples for illustration. Indicator T 1.3 P 4-6/1 Speak/write to present data themselves/ experiences, news/incidents, matters and various issues. Terminal objectives: By the end of the lesson, students can write the story according to the outline correctly. Objectives of the lesson: - Students are able to summarize the elements of an outline. (K) - Students are able to write a story. (P) - Students cooperate with their group to do the project. (A) Learning material: Structure: Make the story following: 1. Exposition _____ 2. Conflict _____ 2. Rising action _____ 4. Climax _____ 5. Falling action _____ 6. Resolution _____ Language focus: Students can point the elements to make a story correctly.	Score: Group: _____ No. _____ Class _____ Outline Direction: Look at the graph and write your idea in each point.
--	---

แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี 2 ท่าน เป็นครูที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี 1 ท่าน ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนอยู่ในระดับ 1.00 ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนได้ลงความเห็นว่แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผนนั้นมีความเหมาะสม

2.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพมี ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพมาจากแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) แบ่งออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม

2.2.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว เป็นการนำแผนการสอนมาทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน คละความสามารถและสมัครใจเป็นกลุ่มทดสอบและนำผลจากการทดสอบมาปรับเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนคละความสามารถ

2.2.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม เป็นการนำแผนการสอนที่ปรับปรุงมาทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน และนำผลจากการทดสอบมาปรับการสื่อสารและกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

2.2.3 การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม เป็นการนำแผนการสอนที่ปรับปรุงจากขั้นตอนก่อนหน้ามาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด จำนวน 30 คน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ทางคณะผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบจำนวน 68 ข้อ เพื่อวัดผลการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การวัดความรู้เกี่ยวกับการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 30 ข้อ 2) การวัดความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องเล่า จำนวน 24 ข้อ 3) การวัดความสามารถในการเรียงลำดับเหตุการณ์ตามหลักองค์ประกอบ จำนวน 14 ข้อ และข้อสอบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ เป็นการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษจากรูปภาพที่กำหนดให้ จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ความตรงที่ผ่านต้องอยู่ในระดับ 0.5 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คนที่ได้ตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบ 68 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าเหมาะสม

คณะผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปทดลองใช้ (try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 15 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เคยเรียนการเขียนเรื่องเล่ามาก่อนแล้ว ได้มาด้วยความสมัครใจ มีการทำแบบทดสอบ 2 ครั้ง โดยมีระยะเวลาระหว่างการทำแบบทดสอบฉบับแรกกับฉบับที่สอง 5 วัน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ คัดเลือกข้อคำถามในแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่ใกล้เคียงกันให้เหลือฉบับละ 20 ข้อ และนำผลของแบบทดสอบมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เพื่อวัดความเป็นคู่ขนานของแบบทดสอบ ซึ่งพบว่า แบบทดสอบก่อนเรียนได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.40-0.80 และได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 แบบทดสอบหลังเรียนได้ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.47-0.80 และได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับอยู่ที่ 0.663 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูงถึงสูงมาก ในการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับเป็นแบบทดสอบคู่ขนานเพื่อใช้ในการวัดความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน โดยคณะผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน ให้นักเรียนประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงบรรยากาศภายในชั้นเรียน 2) ด้านกระบวนการสอน ให้นักเรียนประเมินเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการเรียนการสอนภายในห้องเรียน 3) ด้านผลลัพธ์ ให้นักเรียนประเมินเกี่ยวกับผลลัพธ์ในการเขียนเชิงเรื่องเล่าโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน และ 4) ด้านเทคนิค/วิธีการสอน ให้

นักเรียนประเมินเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกระบวนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันทั้งหมด 20 ข้อ ซึ่งมีข้อคำถามเชิงบวกจำนวน 15 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 4 9 10 15 18 เพื่อไม่ให้เป็นการขึ้นคำตอบไปในทางใดทางหนึ่ง โดยกำหนดลักษณะของแบบวัดตามวิธีของลิเคิร์ท เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกับที่ประเมินแผนการสอน และแบบทดสอบ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างโดยใช้เวลาทั้งสิ้น 9 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 คณะผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนเรื่องเล่า การจัดการเรียนรู้ การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ออกแบบเครื่องมือ หากคุณภาพของเครื่องมือ และทดสอบประสิทธิภาพแบ่งเป็นแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม เพื่อนำมาใช้เก็บข้อมูลกับตัวอย่างต่อไป

3.2 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองการสอนการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน อ32204 ใช้แผนการสอน 6 แผน และสรุปเนื้อหาใช้เวลา 6 ชั่วโมง โดยเริ่มจากขั้นเตรียมความพร้อม ขั้นการสอน ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ขั้นการนำเสนอกลุ่ม และขั้นสรุปบทเรียน ทุกแผนการสอนมีการทดสอบความสามารถการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่กำหนด เกณฑ์การประเมินการเขียนเรื่องเล่า นำมาจากแบบประเมินการเขียนเรื่องเล่าและนิทานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากคู่มือครูรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ (อ่าน เขียน) ชื่อว่า New Weaving It Together 2 (ศิริรัตน์ นิละคุปต์, 2562)

3.3 คณะผู้วิจัยให้นักเรียนทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ไปใช้กับนักเรียนตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง

3.4 คณะผู้วิจัยให้ตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน โดยการหาค่าความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) กับประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t -test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2560)

4.3 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ข้อ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า คะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน และการทำแบบทดสอบหลังเรียนอยู่ที่ 84.67/80.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 (ตาราง 1)

ตาราง 1

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คะแนน	คะแนนเต็ม	M	SD	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	20	16.93	4.67	84.67
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	20	16.17	3.91	80.85

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ใช้สถิติ *t-test* แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ปรากฏว่าแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 และแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.17 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และพบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตาราง 2)

ตาราง 2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

แบบทดสอบ	n	M	SD	t-test	df	Sig.
แบบทดสอบก่อนเรียน	30	8.00	3.74	9.25	29	.00
แบบทดสอบหลังเรียน	30	16.17	3.91			

หมายเหตุ : **p ≤ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.15$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผู้สอนมีความพึงพอใจสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($M = 4.46$, $SD = 0.59$) รองลงมาคือด้านผลลัพธ์ ($M = 4.09$, $SD = 0.72$) ด้านกระบวนการสอน ($M = 4.05$, $SD = 0.76$) ด้านเทคนิค/วิธีสอน ($M = 4.00$, $SD = 0.80$) ตามลำดับ (ตาราง 3 และ แผนภาพ 1)

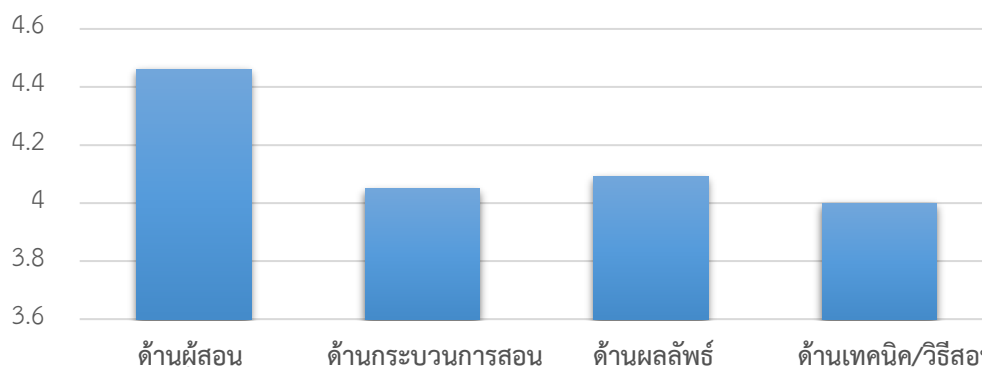
ตาราง 3

ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

รายการประเมิน	M	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านผู้สอน	4.46	0.59	มาก
ด้านกระบวนการสอน	4.05	0.76	มาก
ด้านผลลัพธ์	4.09	0.72	มาก
ด้านเทคนิค/วิธีสอน	4.00	0.80	มาก
รวม	4.15	0.72	มาก

แผนภาพ 1

ผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน อภิปรายผลการวิจัยในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันสามารถพัฒนาการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) มีค่าอยู่ที่ร้อยละ 84.67 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) มีค่าอยู่ที่

ร้อยละ 80.85 นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้พัฒนาและดำเนินการในการทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้นแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง สอดคล้องกับหลักการการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ที่ได้กำหนดให้มีการทดสอบแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม ซึ่งในทุกขั้นตอนของการทดสอบประสิทธิภาพคณะผู้วิจัยต้องนำประเด็นปัญหาต่าง ๆ และข้อค้นพบมาปรับปรุงแผนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม และระยะเวลาในการสอนให้เหมาะสม จึงทำให้การจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยพัฒนา นักเรียนให้มีความรู้ตามประสิทธิภาพที่กำหนด

2. การร่วมมือสร้างสรรค์และการได้รับข้อเสนอจากผู้สอนส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน ผลการทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่าแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้หลักการเขียนตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน อีกทั้งได้ร่วมมือสร้างสรรค์ผลงานการเขียนเรื่องเล่า และได้รับข้อเสนอแนะจากครู (feedback) ซึ่งส่งผลทางบวกให้กับนักเรียนโดยการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานของการเขียน ต้องเรียนรู้หลักไวยากรณ์ องค์ประกอบของการเขียนเรื่องเล่า และยังส่งเสริมให้นักเรียนเกิดจินตนาการ ความคิดเชิงสร้างสรรค์และยังนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ Storr (2019) ที่กล่าวว่า การเขียนเรื่องเล่าทำให้นักเรียนได้บอกเล่าประสบการณ์และความคิด โดยเน้นการทำความเข้าใจสมองของมนุษย์และการใช้จิตวิทยา ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวของ ทิศนา ขัมมณี (2563) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม และรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเองได้รับเทคนิคการสอนดังกล่าวเมื่อนำมาปรับใช้กับการสอนภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วศิมน นันทะแสน (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียน แสดงความคิดเห็นโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 14.39 และ 10.17 ตามลำดับ และระดับความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน จึงทำให้ความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยของทุกข้ออยู่ในระดับมาก อาจเป็นผลมาจากนักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกันกับเพื่อน ได้รับการฝึกฝนในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ จึงได้รู้จักการแก้ปัญหา การทำงานเพื่อให้สำเร็จลุล่วงตรงตามเวลาที่กำหนด ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อทำสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พัฒนา พรหมณี และคณะ (2563) ที่ว่า ความพึงพอใจ คือ ความชอบในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนทั้งหมด 20 ข้อ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ในแต่ละด้าน มีข้อคำถามทั้งเชิงบวกและเชิงลบ คือ 1) ด้านผู้สอน ให้นักเรียนประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงบรรยากาศภายในชั้นเรียน เช่น ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกให้นักเรียนในการทำกิจกรรม ได้ค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 4.46 2) ด้านกระบวนการสอน ให้นักเรียนประเมินเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดไว้ให้ เช่น มีการจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($M = 4.05$) 3) ด้านผลลัพธ์ นักเรียนได้ประเมินเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้รับหลังจากที่ครูได้จัดการเรียนการสอน คือ การจัดการเรียนการสอนของครูส่งผลให้นักเรียนสามารถเขียนเรื่องเล่าได้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($M = 4.09$) และ 4) ด้านเทคนิค/วิธีสอน นักเรียนได้ประเมินเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานกลุ่มส่งผลให้ผลงานของนักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($M = 4.00$) จากผลการประเมินในแต่ละด้านสรุปได้ว่า นักเรียนเกิดความรู้สึกรู้สึกพึงพอใจหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

โรงเรียนสามารถนำกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องเล่าภาษาอังกฤษ ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มโดยคำนึงถึงบริบทของนักเรียนในแต่ละกลุ่มให้เหมาะสม ทั้งนี้ผู้สอนสามารถนำกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันไปใช้ในการสอนในการเขียนภาษาอังกฤษประเภทอื่น ๆ ได้อีกด้วย ซึ่งต้องพิจารณาศึกษาองค์ประกอบของการเขียนแต่ละประเภทอย่างถี่ถ้วนก่อนนำไปใช้ในการออกแบบการสอนตามกระบวนการเทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ควรฝึกและทดลองใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันให้ชำนาญและใช้ต่อเนื่องเพื่อบันทึกผล วิเคราะห์ และนำมาปรับวิธีการสอนให้เข้ากับครู

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยสามารถเพิ่มระยะเวลาในการทำการวิจัยให้มากขึ้นโดยอาจใช้กระบวนการเทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกันตลอดภาคการศึกษา เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง และหากต้องการศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรื่องเล่า ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ควรมีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลประสิทธิภาพได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม และการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม แล้วนำไปใช้กับตัวอย่างจริงเพื่อให้เครื่องมือมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). นโยบายและจุดมุ่งเน้นกระทรวงศึกษาธิการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567.

<https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-12. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28419>

ทิตินา แคมมณี. (2563). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 24). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยรัตน์ สารจันทร์ และ พิมพ์ยุพา ประพันธ์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 37(3), 40-47.

<https://hujmsu.msu.ac.th/pdfsplite.php?p=MTU5OTAxNTk5MS5wZGZ8NDktNTc%3D>

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.

บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร. (2561). เทคนิคการสอนแบบร่วมมือ (Learning Together: LT) สำหรับการเรียนการสอนสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในยุค Thailand 4.0. *วารสารห้องสมุดสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ*, 62(2), 18-34. https://so06.tci-thaijo.org/index.php/tla_bulletin/article/view/158700

พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย, และ จิระศักดิ์ ทัทพา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*, 26(1), 59-66. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/apheit-ss/article/view/241557>

โรงเรียนธาดุนารายณ์วิทยา. (2564). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR). Anyflip. <https://anyflip.com/oeegi/ukhz>

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2560). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. สุวีริยาสาส์น.

วศิมน นันทะแสน. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Learning Together ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. Mahasarakham University Intellectual Repository (MSUIR). <http://202.28.34.124/dspace/handle/123456789/26>

ศิริรัตน์ นิละคุปต์. (2562). *คู่มือครูรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ (อ่าน เขียน); New weaving it together 2*. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2560). 21 วิธีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. ภาพพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Burroway, J., Stuckey-French, E., & Stuckey-French, N., (2019). *Writing fiction, a guide to narrative craft* (10th ed.). The University of Chicago Press.
- Dragomir, I. A., & Niculescu, B. O. (2020). Different approaches to developing writing skills. *Land Forces Academy Review*, 25(3), 201-206. <https://doi.org/10.2478/raft-2020-0024>
- Gillies, R. M. (2016). Cooperative learning: Review of research and practice. *Australian Journal of Teacher Education*, 41(3), 39-54. <https://doi.org/10.14221/ajte.2016v41n3.3>
- Hannay, M., & Mackenzie, L. J. (2017). *Effective writing in English a sourcebook* (3rd ed.). Uitgeverij Coutinho. <https://uitgeverij-coutinho.cld.bz/9789046905739-inkijk>
- Hart, J. (2011). *Storycraft: The complete guide to writing narrative nonfiction*. The University of Chicago Press.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2014). Cooperative learning in 21st Century. *Anales de Psicología*, 30(3), 841-851. <http://doi.org/10.6018/analesps.30.3.201241>
- Slavin, R. E. (2015). Cooperative learning in elementary schools. *International Journal of Primary, Elementary and Early Years Education*, 43(1), 5-14. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1049866>
- Storch, N. (2013). *Collaborative writing in l2 classrooms*. Multilingual Matters.
- Storr, W. (2019). *The science of storytelling: Why stories make us human and how to tell them better*. William Collins.
- Susanti, E. (2018). The impact of learning together method based lesson study on students' self-awareness in speaking class. *Journal of English Education Literature, and Linguistics (JEELL)*, 1(2), 38-39. <https://www.neliti.com/publications/276603/the-impact-of-learning-together-method-based-lesson-study-on-students-self-aware>